

*Gældende formulering***§ 972.** [...]

Stk. 2. Når særlige grunde findes at tale derfor, kan den overordnede ret undtagelsesvis på begæring eller af egen drift anordne mundtlig forhandling; forsvarer bliver i så fald altid at beskikke, medmindre sigtede selv har antaget en forsvarer, eller den forsvarer, som allerede er beskikket for ham, er beføjet til at møde for den overordnede ret og erklærer sig villig hertil.

[...]

§ 1000. Den landsret, som har afsagt en dødsdom, og Højesteret, når dommen har været påanket, skal afgive erklæring om, hvorvidt der findes grund til at anbefale den domfældte til benådning. Erklæringen indgives til justitsministeren, når ankefristen er udløbet, eller dommen er stadfæstet af Højesteret.

Stk. 2. I alle straffesager, der har været behandlede ved landsret, kan såvel retten som nævningerne, der har medvirket ved sagens behandling, gøre indstilling til justitsministeren om domfældtes benådning. De nærmere regler om fremgangsmåden ved udøvelsen af nævningernes adgang til at indstille til benådning gives ved kongelig anordning.

§ 1001. Fuldbyrnelsen af en straffedom bliver at udsætte, når en svanger kvinde er dømt til døden, eller når den, som skal udstå livsstraf, frihedsstraf eller legemlig straf, bliver afsindig eller overfalder af en heftig sygdom.

[...]

§ 1017. Offentlig gengivelse af retsforhandlinger skal være objektiv og loyal.

Stk. 2. Med bøde eller med hæfte straffes den, som i tale eller skrift, beregnet på at virke i en videre kreds, forsættelig eller ved grov uagtsomhed:

- 1) giver væsentlig urigtig meddelelse om en straffesag, der endnu ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet,
- 2) lægger hindringer i vejen for sagens oplysning eller

Lovforslaget

94. I § 972, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

»Reglerne i § 748 a finder tilsvarende anvendelse.«

95. § 1000 affattes således:

»§ 1000. Retten eller de lægdommere, der har medvirket ved sagens behandling, kan indstille til justitsministeren, at domfældte benådes. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved udøvelsen af lægdommernes adgang til at afgive indstilling om benådning.«

96. § 1001, *stk. 1*, affattes således:

»Bliver den, som er idømt fængselsstraf, alvorligt syg, udsættes fuldbyrnelsen.«

97. I § 1017, *stk. 2*, ændres »med hæfte« til »fængsel indtil 4 måneder«.